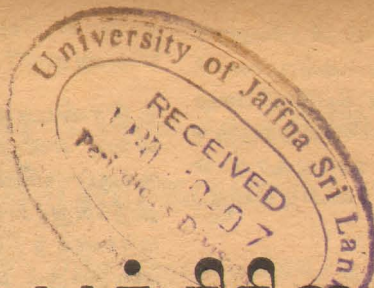

சந்திரகீபம்

சைவம் வளர்க்கும் தமிழ் பத்திரிகை

தருமத்தைக் காத்து தவத்தைப் பெருக்கி சிவத்தைப் பேணத் திருவருள் கொண்டது

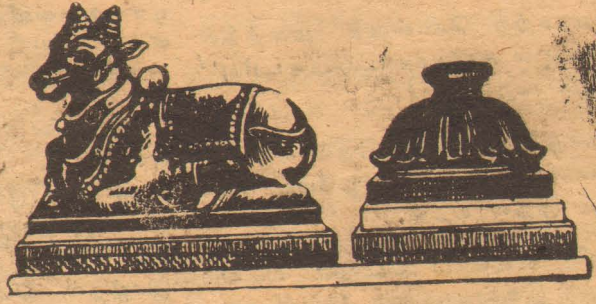
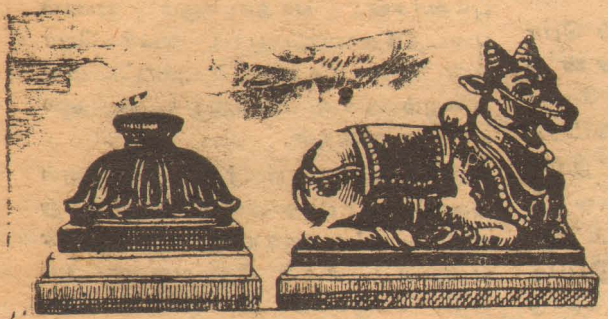
வெள்ளிக்கிழமை [1-8-1980]

ரௌத்திரி வருஷம் ஆடி மீ 18ம்உ

இதழ்: 3

சுடர்: 16

பொய்மையைச் சாடும் மலர்

கோடி பொன்உடைய பெருவள்ளலாயினும் அவர் பொய்மையாளரே!

பீடி சவுக்காரம் புகையிலை இரும்பு பிடவை பலசரக்கு இயந்திரதொழிற்சாலையால் மிதந்தவரைப் போற்றி வள்ளல் என்பதால் உங்கட்கும் நலமில்லை சைவநன்நெறிக்கும் உயர்வில்லை

பொய்மையாளரைப் போற்றி விழா எடுக்கும் நம்மக்கள் இந்த உண்மையை உணர்வாரா

இன்று எமது தமிழ்நாட்டில் பெரிய ஒரு பீடைநிலவுகின்றது. அதுயாதெனின் சிலர் கோயில்களைப் புதுப்பிக்க கோபுரம் கட்ட தேர்செய்யப்பணம் சேகரிக்க விரும்பி முதல்செய்வது பஞ்சமாபாநகர்களைக் கசாதுசெய்து பணம் தேடித் தானும் தன் சகபாடி சனம் உல்லாசமாக வாழும் செல்வந்தரை அணுகிப் பொருள்வேண்டி போற்றிப் புகழ்ந்து தெண்டனிட்டு நின்று பொருள் சேகரிப்பதாகும்.

இவர்களை நான் இங்கு கனம் இலாத உண்மையாளர் வரிசையில் வைக்கவில்லை. இவர்களைவிடுத்து உண்மை அன்பால் திருப்பணி வேலைக்கோ அல்லது தன்வாழ்க்கைக்காகவோ செல்வந்தரை நட்பும் அடியார்களைக் சல்லிமாள்வளை அறிவாளிகளையே குறிப்பிடுகின்றேன்.

இந்நிலையில் கேட்பவர் எப்படிக்கேட்பது எப்படிக்கண்டு கேட்பது என்பதைத் தெளிந்துகொண்டால் அதன்பின் கேட்டது கிடைக்கப்பெறும்.

ஆதலினாலே நன்மையை விரும்புவார் யாவர்க்கும் ஒழுக்கமே செல்வமாகும். ஒழுக்கம்தான் செல்வம். சிவன் திருவடி போற்றத்தான் செல்வம். செல்வத்துட் செல்வம் சிவச் செல்வம். மற்றைய செல்வம் பழுதாவதும் மனிதரைப் பழுதாக்கிவிடுவதுமாகும். இதை உணரவேண்டும். சிறிது காசவந்தவடன் முருகன் அருள் என்கின்றார். விசயபாரத்தில் வாய்ப்பு வந்தவுடன் முருகன் அருள் என்கிறார். பிள்ளைகள் கவியாணம் செய்தால் முருகன் அருள் என்கின்றார். ஆனால் உண்மையில் இவை அருள் அன்று பதில் இருள் உலகில் தள்ளும் பொருள் என்பதாகும்.

இந்தவகையாகப் பொருள்கேட்கப் போடும்போது முதலாளிமார் பணம் சேட்க வந்தாருடைய கனம் தண்டனை கார் உத்தயோகம் பதவி கண்டே பணம்கூடக்கொடுப்பர்.

இவர் உணர்ப்பற்றித்தான் கீழே உள்ள சுந்தரமூர்த்திகவாயின் திருப்பதிகம் கூறுகின்றது. அதாவது இவர்களை நோக்கி உங்களது சலித்திறன்மூலம் இந்தப் பொய்மையாளரான செல்வந்தரைப் பாடாதீர் அது ஓர் பழி என்பது அவருடைய பாடலின் கருத்தாகும். ஆகவே உங்களது வாழ்க்கைக்கோ வேற தேவைகளுக்கோ பணம் தேவைப்படும்போது சூப்படிப்பட்ட பழியாளரைப் பாடாது சிவனையே சித்தத்திருத்திப் பாடுவீராகில் நாம் பாடிடும் பாடலுக்கு இரங்கிச் சிவன் எமக்குவேண்டிய பொருள் உதவிசெய்திடுவார்.

பெரியபுராணம் இதைப்பற்றி என்ன சொல்கிறது என்பதை அவதானித்தால் முதல் கடவுளைத் தொண்டு தூய்மை ஒழுக்கம் இவற்றில் காணுங்கள்; அடுத்து உயிர்களிடத்து கடவுளைக் காணுங்கள்.

மனிதப்பிறவியில் வேண்டுவது சோறு, உடுக்கத் துணி அத்துடன் இடரில்லாமல் வாழ்தல். நோயால் இடர்பட்டு வயோதிபத்தில் முத்து பாய்க்கிடந்து கடுமறி பகை முதலியவற்றால் நலிபடாதிருத்தலாகும்.

உதாரணமாக வருமானவரிக் கந்தோரல் கடமையாற்றுடவர் அல்லது பொய்ஸ் உத்தியோகத்தர் அல்லது அபசாங்க உதவி அதிபர் அரசாங்க அதிபர் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்லது அழகுடைய பண்டிதர்கள் ஆகியவையெல்லாம் சென்று கேட்டால் ஆணைகூண்டு கொடுப்பதும் ஆபீஸ்க்களில் நடக்கும்.

இந்த ஒரு நிலையை நாம் நன்கு உணரவேண்டும், வாழ்க்கையில் ஓர் சிறு சன்மானத்திற்காகப் பாதகரைப் பழியாளரைக் கொலைமூலம் அரசாண்டவரைத் தவநெறியில்லாதவரைப் போற்றுதல் ஓர் பழியுமாகும் என்பதைச் சைவநூல்களும் சொல்கின்றன.

உயிர்கள் யாவற்றிலும் சிவன் உண்டு என்பதைப் பெரியபுராணம் வலியுறுத்துகின்றது. ஒரு சேர அரசரின் நாமம் கழறிற்று அறிவார் என்பதாகும். கழறிற்று என்றால் பேசுவது சொல்வது என்பது பொருள். யாது கழறிற்று என்பது கேள்வி? அதற்கு யாரும் யாவும் கழறின உணர்வார் அந்த அரசர் என்பதாகப் பெரியபுராணம் சொல்கிறது; இதனாலே அன்பு எல்லா உயிரிடத்தும் கொள்ளல் கடவுளை அடையும் வழி.

இதனைப் பெறுதல் சிவனை அன்புடன் பாடுதலால் எய்தலாம் என்பதை எம்பிரான் சுந்தரர் தெரிவிக்கின்றார். இதனை நன்கு தெளியுங்கால் சிவன்களுக்கு தயர்ப்புரிதல் சிவன்பால் செய்யும் பழுதேயாகும் என்பதை நினைவிட்கொண்டு சிவனை தூபமனதுடன் பாடினால் சிவனிடம் கேட்டதைக் கேட்டவாறு பெறலாகும்.

இங்கு கனம் இல்லாதவர் என்றது தண்டலுக்குத் தினமும் வரும் சாமிகளைக் குறிக்கவில்லை. எமது நாட்டில் குறிப்பாகப் பனிப்புலம் போன்ற கிராமங்களில் இருந்து பல தண்டல் சாமியள் வரும். அம்மாளுக்கு அன்ன தானம் துர்க்கைக்குச் சங்காபிஷேகம் கதிர்காம யாத்திரை சீரணி நாகம் மான் முதல் பலதீங்கும் உபயம்செய்யப் பொருள்கேட்டு வருபவரை நான் குறிப்பிடவில்லை. ஐயோ! இந்தச் சாமியள் பொருள்வேண்டிய அன்று பின்னேரம் திறமான கள்ளுக்கடையில் நிற்கும்.

இந்த ஒருநிலையில் ஒரு கேள்வி எழுகின்றது. அதாவது சுந்தரர் பாடி சிவன் பொன்கொடுத்தார்; சம்பந்தர் பாடிப் பொன்கொடுத்தார்; ஆனால் நாம் பாடினால் பொன்தருவாரோ கடவுள்! அப்படி இங்கு இப்பொழுது நடைபெறுதல் இல்லை யே என அக்கேள்வி எழக்கூடும்.

இந்த சேர அரசர் எல்லா உயிர் வர்க்கத்திடையும் அன்புகொண்டு வாழ்ந்தவர். அவரின் இந்த ஒரு நிலையால்தான் சிவனை அடைய வல்லவராயார். ஆதலினாலே கடவுளை அன்பினால்தான் அறியலாம் அன்றி வேறுவழியில்லை வகையில்லை.

இதற்குச் சான்றாக சிவனிடம் வேண்டியதை வேண்டியவாறு பெற்றுக் கொண்ட காரைக்கால் அம்மைபாரைப்பற்றி இங்கு குறிப்பிடப்போகின்றேன்.

எனக்குத் தெரியப் பல சாமியள் மீன்மையார்சாமி முருகன்சாமி அம்மைசாமி வேலன்சாமி நரசிங்கச்சாமி நரிக்குட்டிச்சாமி நாய்க்குட்டிச்சாமி சட்டிச்சாமி முதல் பல சாமியள் தன்

அதற்கு நாம் தரும் பதில் சிவன் வஞ்சாமுடையர் அன்று. ஒருவர்க்கு ஒருமாதிரியும் இன்னொருவர்க்கு இன்னொருமாதிரியும் நடப்பவர் அன்று எல்லாருக்குமே அவர் அருள்புரிபவர். சென்று கேட்டால் நிச்சயம் பெறலாம்.

சைவம் சிவசுப்பந்தம்; சைவம் அன்புமயம்; சைவம் அடக்கமுடையது. சைவம் ஆரவாரமில்லாதது. சைவம் எவ்வுயிரும் தன் உயிர்போல் எண்ணுவது. சைவம் கடவுளை உயிரிடத்துக் காண்பது. இவ்வளவு நெறியும் ஒருவரிடம் சைகூடின அவர் அன்புடையர் இதுதான் நெறியே. இவை அல்லாதன அவம். பாவத்தின் தொடர்புடையவர்.

காரைக்கால் அம்மையார் இருமுறை சிவனிடம் மாம்பழம் பெற்றுள் பேய்விடும் வேண்டிப் பெற்றுள் இன்றும் உயிரோடு இருக்கின்றார். இப்படி எல்லாம் பெற்றது சிவன் காரைக்கால் அம்மைக்கு மட்டும் அருள்செய்த காரணமும் அதுவன்றி ஏனையோருக்கு அருள்செய்யா காரணமும் என்ன எனக் கேட்கலாம். அப்படி கேட்போருக்குப் பெரிய புராணம் தக்சபதில் நுகிறது. உலகில் வேண்டியதைப் பெறுதற்கு "மேல்தலை உணர்வுகூர்" வேண்டும்

புத்தியே சேக்கிழார் பெரியபுரா... தது காரைக்கால் அம்மையார்... வேண்டிய வேண்டிப் பெற்றதற்கு... மெல்நிலை உணர்வுகூரலால்... அம்மை வேண்டியதைப்... என் கின்றார்.

... னை ஓளவைப் பிராட்டியும்வலி... உறுத்திக் கடவுள் உன்னிடம் இருப்... எப்படி என்றால்.

... எல்லா உயிரையும் ஈசனெனக்... நதில் நீலவானே ஈசன் நிலை... என்றும்.

... மாசற்ற கொள்கை மனத்தில்... டக்கினால் ஈசனைக்காட்டும் உடம்பு... என்றும் கூறுகின்றார்.

மேல்நிலை உணர்வுகூர்தல் என்பது... இவை இரண்டு கருத்தமேயாகும்... இதில் முதலாயதில்.

உயிர் எல்லாம் சடவுள் வடிவம்... என்னும் இவன் பள்ளன் இவன் பறை... யன் இவன் பிராமணன் இவன் தச்... சன் இவன் கொல்லன் இவன் சண்... னான் இவன் அம்பட்டன் இவன்... சோனகன் இவன் சிங்களவன் இவன்... வைவன் இவன் வேதக்காரன் இவன்... சூடாவன் இவன் நல்லவன் நாங்... கள் முதலியானது அவர் கோவியர்

நங்கள் பெரிசு அவர் சிறிது என... எண்ணவருமோ!

இரண்டாவதில் மாசுதிலாத கொ... ள்கை என்றால் அவர் சண்டியன் அவ... ருக்குப் பயம், அவர் கார் வைத்... திருக்கிறார். அவர் எம். பி. எனது... மக்களுக்கு உத்தியோகம் தருவார்... அவருக்குப் பயம்.

எனக்கு நல்ல வீடு இல்லை என... னிடம் காசு இல்லை. என்னிடம் கா... இல்லை. அவர்கள் பிள்ளையன் எல்... லாம் உத்தியோகம் எனது பிள்ளை... களுக்கு அது இல்லை. எனக்கு நடப்பு... இல்லை. அவர்க்கு உண்டு. என்னை... யாரும் கவனிக்கிறார்களே, அவர்க்கு... எத்தனையோ பட்டம் என்ற இந்த... மனக்குறைபாடும்;

பொருளைவைத்துக்கொண்டு இல்லை... என்னுதல், பிறரை ஏமாற்றுதல்... பிறர் பொருளை அபகரித்தல் அற... னிக்கு பொருள்விற்ப்பு என்பாதித்... தல் பிறரை ஆள் இல்லாத இடத்தி... இசுழ்தல் வலியிலாருக்கு அடித்தல்... பெண்களைத் துயருறத்தல் கணவனை... இசுழ்தல் வழியைத் தடைசெய்தல்... அரசாங்கத்தை ஏமாற்றுதல் இப்படி... யான பல செயலும்;

வஞ்சனை பொருமை காமம் குரோ... தம்முதலியனவும் என்மொன்றும் மாசு... உடையன. இவைகள் நீங்கிய கொள்

கை உடையவர்க்கு உடம்பு சடவுள்... எங்கிருக்கிறார் எனக் காட்டும்.

அப்பொழுது இவ்வளவு உயர்வான... சிந்தையில் நிறந்தான் மேல்நிலை... உணர்ந்தல் எனப்படும்.

எம்பிரான் சுந்தரர் பரவையம்மை... யாரைத் திருமணம் செய்த பின்... பரவையார்க்கு பொருள் வேண்டி... திருப்புகலூர் எனும் தலத்தில் சென்று... சிவனப்பாடிப் பொருள்கேட்டு... பொருள் அன்று கொடுபடவில்லை. ... வழமையாக இப்பொருள்கேட்டால்... கிடைப்பது. ஆனால் இம்முறை... கிடைக்கவில்லை.

எம்பிரான் சுந்தரர் தமக்குப் பொ... ருள் வேண்டி யாரையும் சென்று... புகழ்ந்து போற்றிப் பொருள் வேண்... டுவதில்லை. இறைவனிடமே கேட்டுப்... பொருள் பெறுவது வழக்கம். இவர்... பாடலுக்கு சிவன் திருமுறையுள்... தில் வைத்து பன்னிரண்டாயிரம் தங்... கப்பவுண் கொடுத்தவர். இப்படி... ஒருகரமல்ல. பலமுறை காசு கொடு... பட்டது.

அதேபோன்று இம்முறை திருப்புக... லூரில் வந்து பொருள்கேட்டுப் பாடி... னார். பொருள் கிடைத்திடாதபடி... யால் பொருள் பெறாமல் எப்படி... அகல்வது எனும் கருத்தால் கோயி... லில் அன்றிரவு தங்கவேண்டி வந்தது.

இரவு தங்கி அங்கு சயனித்திடுப்... பதற்கு தலையணையாகப் பாவித்தும்... பொருட்டுச் சில செங்கட்டிகளை வர... வழைப்பித்து அவற்றைத் தலையணை... போல் அடுக்கி அதன்மேல் தனது... தலையைவைத்து ஈம்பெருமான் சுந்த... ரர் பள்ளிகொண்டார்.

பள்ளிகொண்டு வைகறை எழுந்து... செங்கட்டிகளைப் பார்க்கும்போது... அவைகள் யாவும் தங்கக்கட்டிகளாக... இருந்திடககண்டு அவற்றை விபந்து... திருவருளைப் போற்றிப் பாடிய பதி... சுமே இதுவாகும்.

அவர் உலகமக்களிடம் எம்பிரான்... அருளின் கருணைபற்றிக் கூறுவதையும்... புலவர்கள் பாதகராகும் பணம்... படைத்தோரைப் பாடி அவர் பொ... ருள் சொடாதநிலையில் வாட்டமுறு... தலையும் நன்கு விபரித்துக் கூறுதலே... யும் காணுங்கள்.

இவ்விலகில் எவர் ஒருவராதல்... பணத்தைப் பாதகவழியிலன்றி வேறு... வழியில் தேடமுடியாது. பழியான... வழியில் பொருள் தேடியவரை அப்... பழி பற்றாக்குக் கொடுக்கவிடாது... ஆதலினால் பழியுடைய பொய்மை... யாளராகும் பணக்காரரை மதித்து... அவர்வாய்தல் சென்று பொருள்கேட்... பதிலும் தூயதான நல்லவழியில்... வாழ்ந்தால் உங்களுக்குச் சிவன் நல்... லருள்செய்வான் என்னும் அப்பாட... லைக்கீழே தருகிறோம். ஒதி இன்புறுங்

வஞ்சநெஞ்சரை பஞ்சதுட்டரை பாவிசைய பழி யாளரை புகழாதீர் எனும் பதிகம் திருப்புகலூர்

பண் கொல்லி
திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மை யேபுகழ்ந் திச்சை பேசினும் சார்வி னுந்தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்மை யாளரைப் பாடா தேயெந்தை புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்
இம்மை யேதரும் சோறுங் கூறையும் ஏத்த லாம்பிடர் கெடலுமாம்
அம்மை யேசிவலோகம் ஆள்வதற் கியாதும் ஐயுற வில்லையே.

ககரநூலாதார் தம்மைப் பெரிதா... கப் புகழ்ந்து சிறப்புடன் இன்னும்... வாழ்வாயாக என்று இச்சை... வார்த்தை பல பேசினாலும் அல்லது... அவர்க்குச் சார்டாகநின்று ஏவல்... டமாய் இன்னும் அத்தகையதன் தொன்... சர்க்கே பொருள் சிறும்பாகக் கொ... சாத பொய்மையாளராகும் பணக்... சாரரைப் புகழ்ந்து பரிசுபெறும்பொ... டட்டுப் பாடாது எந்தை பெருமான்... திருக்கும் திருப்புகலூரை புலவீர்... சளான நீங்கள் பாடுங்கள். அவ்வ... னைப்பாடினால் இப்பிரவியில் திரு

ப்புகலூர் ஈசன் உண்ணச் சோறும்... உடுக்கத் துணியும் தருவார். அத்... டன் துயரமான இடநிலிநின்றும் நீங்... கலாம். அதுவன்றி உயிர் நீங்கிய... பின் சென்று சிவலோகத்தில்... ஆண்டு இருப்பதற்கு யாதும் ஓர்... ஐயுறு இல்லை என்பதை அறிந்து... கொள்ளுங்கள்.

தொண்டர் — எவல்செய்வோர்... பணக்காரர் எனது மேலோட்டசரு... க்குத் திருப்பியான பொருள் கொ... டார் எனது பொருள்.

புலவர்கள் உலகில் பெரும் தன... வந்தரை அரசரைப் புகழ்ந்து பாடி... அவரிடம் பொருள் கேட்பது இயல்பு... இன்றும் இதனை நாம் காணலாகும்... கவித்தந்தனின் நலத்தைய உறர்... திடும் மனிதரைப் பாடிப் பரிசில்... பெற நினைவதிலும் பிறவாத இறவா... த பெருமானைப் பாடினால் உங்கட்த... எல்லா நலமும் கிடைக்கும் என்பது... கருத்த. ஆதலால் இம்மைமிக் (பு)ப்... பிறவியில்) சோறும் சீலையும் பெறுவ... தில் எக்தறையும் ஏற்படாது, அத

வன்றி இந்த உயிர் நீங்கியபின் உயிர்... போமிடம் சிவலோகமாக அமைந்து... தன்பம் இலாது இன்பம் பெறலாம்... என்பது கருத்து.

திருப்புகலூர் அன்று புண்ணிய... முர் புனிதமும் நிறைந்த தபோதன... ர்கள் இருந்த இடமாக உள்ளது, சீ... தவினால் அத்தலம் கடவுளுடையதங்... கும் இடம் அதனைப்பாடுதல் எல்லப... நலனுர் தரும் என்பது குறிப்பு.

மிடுக்கி லாதானே வீம நேவிறல் விசய நேவில்லுக் கிவனென்று
கொடுக்கி லாதனைப் பாரி யேயென்று கூறி னுங்கொடுப் பார்இலை
பொடிக்கொள் மேனியெம் புண்ணியன் புகலூ ரைப் பாடுமின் புலவீர்காள்
அடுக்கு மேல்அமர் உலகம் ஆள்வதற் கியாது மையுறவில்லையே,

புடுக்கு வீரம் இல்லாத பணக்... சாரனை அவன் வீரத்தில் வீமனே... னில்லில் யேயம் உலகைய விச... யனே அதுவன்றி வீரபோரில் மிகு

தனியான சமர்த்தனை என்றும்... கொடுக்க மனமிலாதானே இவன்... கொடையில் பாரி என்று கூறிப்... பாடல்பாடிப் புகழ்ந்தாலும் பரிசு

கொடுப்பார் ஒருவரில்லை. அவர்கள்... கொடுக்கார்கள். ஆதலினால் திருநீற்... றின் பொடிபுகிய மேனி உடையஎம்... புண்ணியன் இனிது அமர்ந்திருக்கும்

புகலூரைப் புலவர்களே பாடுங்... கள். நீங்கள் ஒன்றின்மேல் ஒன்று... அநிகைய இருக்கும் தேவ உலகங்... களை ஆண்டு இருப்பதற்கு யாதும்... சந்தேகம் இல்லை.

காணி யேற்பெரி துடைய நேகற்று நல்லனே சுற்றம் நற்கிளை
பேணி யேவிருந் தோம்பு மேயென்று பேசி னுங்கொடுப் பார்இலை
பூணி பூண்டுழப் புட்சி லம்புந்தண் புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்
ஆணி யாய் அமர் உலகம் ஆள்வதற் கியாது மையுறவில்லையே

பெருங்காண்கோ உடையனே கல்... வியில் சிறந்து நல்லவையுடனே... உபது சுற்றம் நல்ல சந்ததகளைப்... பேணி விருந்து ஒம்புகின்றீர் என்று

மேசுப் புகழ்ந்தாலும் அதைக்கேட்டு... இரங்கிக் கொடுப்பார் ஒருவரில்லை... மிக இனிய ஓசைகொண்டு பறவை... கள் ஓசையிடச் சிறந்தற்ற குளிர்

மையான திருப்புகலூரைப் புலவர்... களே பாடுங்கள். அவ்வாறு நீர்... பாடினால் அடையும் பரிசு தேவ... உலகில் அசையாத திருவுடைய ஒரு

வராகின்று தேவ உலகத்தை ஆள்... வதற்கு யாதும் ஓர் சந்தேகமும்... இல்லை.

நரைகள் போந்துமெய் தளர்ந்து முத்துடல் நடுங்கி நிற்கும்இக் கிழவனை
வரைகள் போல்திரள்தோள நேயென்று வாழ்த்தினுங்கொடுப் பார்இலை
புரைவெள் வேறுடைப் புண்ணி யன்புக லூரைப் பாடுமின் புலவீர்காள்
அரைய னாய் அமர் உலகம் ஆள்வதற் கியாது மையுறவில்லையே

நரைகள் தேன்றி உடலும் உடையவனே என முகமறல் அவன் இருக்கும் திருப்புகலாரைப் கமில்லை.
தளர்ந்து மூப்பாகி உடல் நடுங்கிக் வாழ்த்தினாலும் அத்தகையோர் உங் புலவர்களே பாடுங்கள். அவர் உங்
கொள்ளும் ஒரு கிழவன் அவன் கட்டு வேண்டிய பரிசில் தருவார் களை மிக மேலானவக்கி தேவஉல
செல்வந்தராக இருந்தால் பரிசுபெ னில்லை. ஆனால் நீங்கள் நரைத்த கம் யாவற்றையும் ஆளும்படியான
றும்பொருட்டு அவனிடம் சென்று வெண்ணிறமுடைய இடத்தினை ஓர் பரிசை உங்கட்குத் தருவார்;
அவனை மலைபோலத் திரண்டதோள் வாகனமாகக் கொண்ட புண்ணியன் இதைப் பெறுவதில் யாதும் சந்தே

வஞ்ச நெஞ்சனை மாச முக்களைப் பாவி யைவழக் கில்லியைப் பஞ்ச துட்டனைச் சாது வேயென்று பாடி னுங்கொடுப் பார்இலை பொன்செய் செஞ்சடைப் புண்ணி யன்புக லூரைப் பாடுமின் புலவீர்காள் நெஞ்சில் நோயறுத் துஞ்சு போவதற் கியாது மையுறவில்லையே.

வஞ்சகம்கொண்ட நெஞ்சுடைய வனை பொல்லாத பழிவேலைகளில் ஈடுபடவலிப்பெரும் பொய்சொ ள்பவனைப் பாவிசை நல்வழக்கம் இல்லாதவனை பஞ்சமா பாதகம் செய்பவனை நீ ஒரு சாது என்று பாடினாலும் அத்தகையோர் அதைக் கேட்டு பரிசு கொடுப்பார் ஒருவர் இல்லை. ஆனால்பொன்போல் மிளிரும் செஞ்சடை உடைய புண்ணியன் சிவன் இருக்கும் திருப்புகலாரைப் புலவர்களே பாடுங்கள். பாடினால் உங்கள் நெஞ்சிடத்தில் உறும் நோய்கள் நீங்கப்பண்ணி நீவீர் உய்ந்து பொவதற்கு யாழும் ஓர் சந்தேகமி ல்லை.
பணம் படைத்தவரும் பொருள் மேல் வாஞ்சை உள்ளவரும் எப் பொழுதும் வஞ்சகராகவே காணப் படுவர். பிறர் துயரம் அறியார் துன்பப்பட்டு வருந்தி நின்று பொருள் கேட்டாலும் அதை சிந்தனை யில் எடுக்கார்.
பஞ்ச துட்டர் என்பது கொலை எவுகள் காமம் புலாவுண்ணல் ஆன இதனைச் செய்வோர் களாகும். இவர்களிடம் தான் பணம் சேரும் பாதகம் செய்யாதவனிடம் பணம் சேர்வது மிக மிக அரிது எந்த ஒரு பணக்காரரையும் எடுத்துப் பாருங்கள் அவர்களிடம் வெளிப்படையாக க்கான விட்டாலும் பாதகம் இராசி யமாகும். கர்சு எப்பொழுதும் பாதகங்களை செய்விக்க வைத்திடும், அது அந்தச் செயலில் ஒரு போது கூசாது காசுக்குரிய இயல்பு அது இதனைத் தெரிவிப்பதால் காசு உள்ளவனை வஞ்ச நெஞ்சன் மாசறக்க பாவி வழக்கில்லி பஞ்சதுட்டன் என்பதை பாருங்கள் காசு உள்ளவன் எப் பொழுதும் சமூககான கருமத்தில் ஈடுபடுபவன்.
அடுத்து வளக்கில்லி எனக்கூறி யது வேதவழக்கங்களுக்கு உடந்தை யாகார் என்பது கருத்து. கோயிலில் ஒலிபெருக்கி பாவிப்பது சுவா மிக்கு லயிற்று அடிப்பது வில்விசை பொப்பிசை பாட்டுக்கச்சேரி மேடை போட்டு வைப்பது இவையையாவும் வழக்கம் இல்லாத செயல். ஆத வால் வழக்கில்லி என்றார்.
நெஞ்சில் நோய் என்றது: காமம் குரோதம் உலோபம் கொலை களவு யாவும் நோய் போல்வன. ஒருவ னது உடம்பில் நோய் ஏற்பட்டால் அது அவரை மரணத்திக்கு கொ ண்டு செல்வது போன்று நெஞ்சத் தில் இந்த பஞ்சதுட்டத்தனம் சமூக்கு வழக்கமிலாச் செய்கை இவையா வும் நீங்கினை ஏற்படுத்தும். உடம் பில் நோய் உடலைக் கொல்வது போன்று. நெஞ்சில் பீடித்த இந்த பொய் ஆன்மாவைப் பந்திக்கும்; அழுக்காறு அவா வெகுளி ஆன்மா வைப் பந்திக்கும்மென யோக்கவாமி சொல்வது காண்க. ஆனதினால் புக லூரைப் பாடுவதால் இந்த பஞ்ச துட்டத்தனம் வழக்கமிலாத செயல் ஏற்படாது என்பது கருத்து;

நலம்இ லாதானே நல்ல னேயென்று நரைத்த மாந்தரை இளையனே குலம்இ லாதானைக் குலவ னேயென்று கூறினு ங்கொடுப் பார்இலை புலமெ லாம்வெறி கமமும் பூம்புக லூரைப் பாடுமின் புலவீர்காள் அலம ராதமர் உலகம் ஆள்வதற் கியாது மையுற வில்லையே.

நலம் இல்லாதவனை நல்லவன் என்றும் நரை உடைய மனிதரான வயதில் மூத்தோரை இளையவனே நல்லகுலத்தில் பிறந்தவனை உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்தவனை என்று கூறினாலும் அதைக்கேட்டும் அதற் காக மகிழ்ந்து பொருள் கொடுப்பார் யாருமில்லை. ஆனால் அந்த விடுத்து நீர் வளத்தினால் நல்ல பூம புகள் வரைப்பெற்று அம் மரங்களில் மலர்ந்த பூக்களால் தேன் சொட்டவும் வாசனை மணந்திடவும் அதனைவண்டினங்கள் மதுவெறியால் இசைபாடவும் விஷங்கியபூம்புகலூரை புலவர்களே பாடுங்கள் பாடினால் யாது துன்பம் இலாது தேவஉலகைச் சென்று ஆண்டுகுவதற்கு யாதும் சந்தேகம் இல்லை.
சிறுமையான செயல் களான மது சேர்த்தல் மீன்விற்பனை இறைச்சி விற்பனை முதலியவற்றைச் செய்வோரை நாம் பெரிய மனிதர் என்று புகழ்ந்தாலும் ஒருபோதும் கொடார். இன்று சிறுபான்மை மக்க ளிடம் எவ்வளவு நலனை நாம்புகட் ட முற்பட்டாலும் சிறுபான்மை மக் கள் தமது சிறுமையை ஒருபோ தும் விடார். பொய்சண்டித்தனம் முதலிய பண நலமிலாத செயல்களை இவர்கள் செய்து வருவதை அறிய வத்தில் காணலாகும்.
தொழிலிற்கேற்பதேநலம், ஆகவே ஒருவனது நலம் கேட்டவு டன் தான் அன் உள்ளத்தில் பா வத்திற்குரிய செயல்கள் காணப்படும் பாவச் செயலைச் செய்வோன் நலப்படான் என்றதால் நலமிலான் என்கிர்.

நோய் னைத்தடந் தோள னேயென்று நொய்ய மாந்தரை வ்முடிய தாயன் ரோபுல வோர்க்கெ லாமென்று சாற்றினுங் கொடுப் பார் இலை போயு முன்றுகண் குழியா தேயெந்தை புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள் ஆயம் இன்றிப்போய் அண்டம் ஆள்வதற் கியாது மையுற வில்லையே.

நோயுடையவனை விசுவித்த தோ ளுடையவனே என்றும் மிக அற்பத் தனமுடைய மனிதரை புலவர்க்கெ லாம் தாய் போல்பவன் அல்லவா என்றும் பொருள்பட உரைத்தாலும் புகழ்ந்தாலும் அதற்காக இரங்கிக் கொடுப்பார் யாரும் இல்லை. ஆத லால் புலவர்களே நீயர் இவர்களிட மாகச் சென்று இரந்து இரந்து இல்லையெனச் சொல்லித் தரும்பு வந்து திரும்பவும் இன்னொருவரிடம் சென்று அவரைப் புகழ்ந்து பாடிப் பொருள் கிடையாது திரும்புவந்து வருமையால் வாடி உடல் நலம் கெட்டு கண் குழிவிழுந்து வடிவதற் காதே எம் பெருமானது திருப்புக லூரை உமது பாடலால் பாடுங்கள்; புலவர்களே அவ்வாறு நீர் செய்திட வல்லீராகில் இந்த உலகில் வாழ்ந்து நோயுற்று இடர்பட்டு அழுந்திடாது உய்ந்து உலக அண்டங்கள் யாவற் றையும் ஏதும் சிரமமிலாது ஆள்வ தற்கு யாதுமோர் சந்தேகமில்லை.
புலமை உடையார்க்கு வறுமை இயல்பு. எங்கும் அது காணப்படும். ஆனதினாலே புலமை உடையார் தம் கவித்திறமைக்கேற்றமதிப்பைப் பெறற்கு நனவந்தரை அணுகுதல் இயல்பு.
பெரும்பாலும் நோயுடையவர் தனவந்தராய் இருந்தாலும் ஒரு போதும் கொடார். மற்றது கொ டுப்பானுக்கு நோய்வராதது; பொ ருளை பிறர்க்கு கொடாதுவனிடம் தேடி நோய்வரக் காரணம் அவ னது கொடுக்க மனமில்லாத நன் மையிலாத தன்மையே என்பதை திருமுலறாயனாரும் திருமந்திரத்தில் கூறுகிறார். அடுத்து நொய்யமாந்தர் என்பது அற்பத்தனமுடையர் என்ப தாகும். உதாரணமாக தனம்படை த்த ஒருவர் பலகவையான கறிகளு டன் சாப்பிடும்போது ஓர் ஏழை வறியவன் போய்க்கேட்டால் தான் உண்ணும் சுவையிக்க கறியோடு கொடான்; இது அற்பத்தனம் ஆயம் இன்றி என்பது ஓர் நல் நிலையை அடைவதற்கு ஏற்படும் சிரமமாகும். கடலைக் கடப்பதற்கு துறையில் ஆயங்கொடுப்பதை இன் றும் காணலாம். அதேபோல் வான அண்டம் செல்வதற்கும் ஆயம் கொ டுக்க வேண்டுமோ என்றுல் அது இல்லை. என்பது பொருளாகும்;

எள்வி முந்திடம் பார்க்கும் ஆகிலும் ஈக்கும் ஈகிலன் ஆகிலும் வள்ள லேயெங்கள் மைந்த னேயென்று வாழ்த்தி னுங்கொடுப் பார்இலை புள்ளெ லாஞ்சென்று சேரும் பூம்புக லூரைப் பாடுமின் புலவீர்காள் அள்ளற் பட்டமுந் தாது போவதற் கியாது மையுற வில்லையே.

எள் வினந்தால் எங்குவிழுந்தது என்று தேடிப்பார்த்திடும் மிகுபொ ருள் லாஞ்சையுடைய தனவந்தனை அல்லது ஈக்கும் ஒருதளி தேன்கொ டுக்காத ஓர் உலோபியாக இருப்ப வனை அத்தகைய தனவந்தரைச் சென்று எங்கள் வள்ளலே எங்கள் குடிக்கு நடு தலைவனே என்று பல் லாண்டு வாழ்த்தினாலும் கொடுப்ப வராக அத் தனவந்தர் இருக்கார். அப்படிசு கொடுப்பார் ஒருவரில்லை.
அதைவிடுத்து பறவைகள் எல்லாம் சென்று சேர்கின்ற திருப்புகலூர் என்னும் சிவ தலத்தை புலவர் களே பாடிச் கொள்ளுங்கள். அப் படியாயின் இவ்வுலகில் துயரம் கவலை என்ற சேற்றில் சிக்குண்டு வருந்தாது உய்ந்து போவதற்கு யாதுமொரு சந்தேகமில்லை.
எள் விழுந்த இடம் பார்ப்பவன் எட்டுக் கோடிருபா வைத்திருந்தா லும் ஏதும் நஞ்சதம் கொடுப்பானா? கொடான். எள் விழுந்த இடம் தேடுபவரின் நோக்குபவரின் நோக் கமென்ன ஐயோ எள் போச்சே எனவே தேடிடுவன். இந்த மனப் பாங்கில் சேமித்தவர் சேரிப்பதை விடுத்து கொடுப்பதற்கு மனங்கொ ள்ளார் என்பதையே தெரியப்படுத் துகிறார். ஈக்கு கொடுப்பது ஒரு தேன்துளி இதையும் நினையார் என் றது கசவாரத்தைக் குறித்தது.
இப்படியான கசவஞ்சகன் முன் னின்று நீ எங்கள் வள்ளல் எங்கள் அரசன் என்றெல்லாம் சொன்னால் ஒருசதம் தரான். நான் படுகிறபாட் டிலை நீயும் வந்தநிற்கிறியோ என் பான்; அடுத்து கண்டாலும் இப்ப டிச் சொல்லிப் புகழ்ந்தாலும் இப் பொழுது வசதியில்லை பிறகு பார்ப் போம் என்பான். இந்த நிலைமை இன்று நாம் கண்ணால் காண்கிறோம்

கற்றி லாதானைக் கற்று நல்லனே காம தேவனை ஓக்குமே முற்றி லாதானை முற்றனே யென்றுமொழியி னுங்கொடுப் பார்இலை பொத்தில் ஆந்தைகள் பாட்டறப் புகலூரைப் பாடுமின் புலவீர்காள் அத்த னாய்அமர் உலகம் ஆள்வதற் கியாது மையுற வில்லையே.

படிப்பு இலாத பணக்காரனை நன்கு டித்தவனே என்று அதல் லாது கற்றபடி நன்கு நடப்பவனே என்றும் சமூகில் மன்மதனை ஒப்ப வனே என்றும் நல்லறிவு முற்றப் பெருதவனை நல்ல முதிர்ந்த அறிவு டையவனே என்றும் இத்தகைய தன வந்தர் கொடுக்கப் போறவர் அந் டு அப்படி ஒருவரும் இல்லை, நீர்

அவரைப் புகழும் பாடலிற்கு பரிசு கொடார். ஆனதினாலே மரப்பொந் துகளில் வசிக்கும் ஆந்தைகள் தம் பாடலை குறைத்திடாத திருப்புக ளார் என்றும் தலத்தைப் புகழ்ந்து புள்வர்களே பாடுமின்கள். அப்படி எனின் எல்லாத் தேவ உலகிற்கும் தலைவனாகப் பொருந்தி தேவ உல கை ஆள்வதற்கு யாதும் ஒருசந்தே

கழும் இல்லை: கல்வி பயிலாது சாலத்தால் பசும் பெற்றவன் எப்பொழுதும் பணம் சேர்ப்பதில் அக்கறைபாக இருப்பான் அன்றி வேறுசெயல் அறி யான். அடுத்து ஒரு சதம் கொ டுப்பதென்றால் அன்னுக்கு எவ்வள வோ மனக்கொதிப்பு ஏற்படும். அவன் தான் கொடுக்கச் சிறிது

மனம் கொண்டாலும் மனைவி மக் கள் நெருப்பைப் போல் சீறுவார்கள. இது இன்று காணும் இயற்கை அதனால் படிப்பு இலாதவன் படி துவனே மன்மதனை என்று பாடி னும் கொடுப்பார் இல்லை என்றார். மரப்பெந்தில் ஆந்தைகள் பா ட்டு ஆளுத காட்சி இன்றும் திடுப் புலாரில் காணலாம்.

தைய லாருக்கோர் காம னேயென்றும் சால நல்வழக் குடையனே கையு லாவிய வேல னேயென்று கழறி னுங்கொடுப் பார்திலை பொய்கை ஆனியின் மேதி பாய்புக லாரைப் பாடுமின் புலவீரகாள் ஐய ஞய்அமர் உலகம் ஆள்வதற் கியாது மையுற வில்லையே.

பெண்களை பலருக்கும் இச்சை சொள்ளும் படியான மன்மதனை என்றும் மிகவும் நல்ல பழக்கவழ க்கங்கள் உடையவனே என்றும் கையில் தவறாது எந்நேரமும் ஏந் திய வேல் உடையவிரனே என்றும் இப்படியாகப் தனவந்தரைப் போற்றிப் பாடினாலும் கொடுப்பார் ஒருவரில்லை. ஆனால் குளத்தில் இரு ந்து எழும் ஆவியை மேகம் என

தினைத்து அதன் மீது எருமைகள் பாய்கின்ற புகலூரை புலவர்களே நீவிர் பாடுங்கள். பாடினால் தேவர் களுக்கும் தேவ உலகிற்கும் ஒருகட வுளாக இருந்து நீவிர் ஆண்டு கொ ண்டிருப்பதற்கு யாதும் ஒருசந்தே கமில்லை, பெண்கள் அழகுடைய ஆட வனை விரும்புதல் இயல்பு, ஆனதி

னால் தனவந்தரை நீர் பொருள் பெ றும் பொருட்டு அணுகும் போது அவரை தையலாருக்கோர் காமனே எனச் சொல்வது புகழ்ந்துரை; அடுத்து கொடையின் சிறப்பு ஓர் நல்வழக்கு. எனவே அதனைக் குறிப் பாய் உணர்ந்திட சால நல்வழக்கு உடையவனே என புகழ்தல் கூறி னார், அடுத்து முன் காலத்தில் வீர த்திற்கேற்ப வேல் வைத்திருத் ல்

ஓர் சிமப்பு, பலராலும் கணிக்கப் படுவது ஆனதினால் வேல் ஏந்திய தை புகழ்ச்சியின் சிறப்பாகக் கூறி னார், எருமை மேகத் தோடரினைக்கண்டு பாய்தல் இயல்பாதலின் பொய்கை ஆனியின் மேதி பாய் என்றனர், ஐயனாய் என்றது பலராலும் வழி பட்டு உய்தி பெறும் நல்வழை எய்தப் பெறல் குறிப்பிடப்பட்டது.

செறுவி னிற்செழுங் கமலம் ஓங்குதென் புகலூர் மேவிய செல்வனை நறவம் பூம்பொழில் நாவலூரன் வனப்பகை அப்பன் சடையன் றன் சிறுவன் வன் றெண்டன் ஊரன் பாடிய பாடல் பத்திவை வல்லவர் அறவ ஞர்அடி சென்று சேர்வதற் கியாது மையுற வில்லையே.

வயல்களைச் சேர்ந்த நீரோடை களில் செழுமையான தரமறை ஓங்கி வளரும் தென்னாடான புகலூர் என்னும் உலத்தில் வீற்றிருந்தருளும் எம் செல்வனைய சிவனை தேனதளிக் டும் பூக்கள் மலர்ந்த சோலைகள் நிறைந்த திருநாவலூரைப் பிழப் பிடமாகக் கொட்ட நடம்பியாரு ரன் (சந்தான்) வனப்பகை என்னும் பெண்ணின் தந்தை சடையன் என் னும் அந்தணனின் மகன் வனிதே தேடிவந்து ஆண்கொள்ளப் பெற்ற வன்தொண்டன் திருவாரூரில் சிறப் பெய்திய ஆரூரன் பாடிய பாடல்

பத்தாரும் இவற்றைப் பாடவல்ல வர் கருணையே வடிவாகி தருமமே உருவாய சிவனைச் சென்று சேர்வ தற்கு யாதுமோர் ஐயுறவில்லை. இஃது பதிகம் ஒதுவார் பெறும் சிறப்புகள்பற்றி பேசுகின்றார். தரமறைகள் வயல்களில் பரந் துள்ள நீர் நிலவங்களில் வளர்ந்து காணப்படுவதனால் செறுவினில் ஓங் கிய தென்புகலூர் என்றார். தென் என்றது தமிழ்நாட்டின் விசேடம் பற்றி. வடக்கிலும் தெற்கு அருள்

நிலையால் என்றும் ஓங்கியபடிபால் தென்புகலூர் என்றது. வனப்பகை அப்பன் என்றது சிங்கடி வனப் பகை என்னும் இரு பெண்கள் கோட்புவி நாயனாரின் மக்களாவர். கோட்புவிநாயனார் இல்லத்திற்கு சந் தரமுர்த்திசுவாமிகள் சென்றபோது கோட்புவிநாயர் சந்தார் பெருமானை உபசரித்து இருபெண்களையும் சந்த ரர் பெருமானுக்கு அடிமையென செய்யும்படி கொடுத்தார். ஆனால் சந்தரர் பெருமான் அவர்களை மக் களாக்கிக் கொண்டு தம்பதிகத்து வைத்து தன்னை அவர்கள் தந்தை

யாகப் போற்றாதல் வழக்கம். இப்ப டியாக பல பதிகங்களிலும் காண லாம் சிங்கடி வனப்பகை என்ற பெயர் பல்விடமும் காணப்படுவ துண்டு. சடையன் தன்சிறுவன் என்று இவர் சடையனார் என்னும் அந்த ணரின் மகன் என்றது. பெரிசீடார் பிறப்பிடத்தை பெரிசீடாக போற்றல் மரபு. யோகசுவாமிகள் இலங்கை யைத் தனது பிறப்பிடமாக தனது பாடல் பலவற்றால் போற்றல் காண்க.

யோகசுவாமிகள் வாக்குகள்

தமிழனுடைய நடத்தை யே அவனைத் தாழ்வுற வைக்கிறது என்றார் யோகசுவாமி

ஒருநாள் ஒருவரை யோகசுவாமி நோக்கி ஓங்காணும் தமிழன் நெடுக நெடுக அடி வாங்குகிறான். இவன் அடிவாங்காமல் வாழலாகும். இவன் நடக்கிற நடத்தையில் இலங்கையால் ஒருநிலையில் கலைக்கப்படலாம். இது இவன் செய்யும் பழிகட்கு ஏற் படும் தண்டனை. சிங்களவரைப் பகைப்பதிலோ அல்லது குறை கூறு வதிலோ பயனில்லை.

தவம் என்றால் வஞ்சனையும் பொ ருமையும் கோபமும் பகையும் நீங் கிய உண்மை வாழ்கையாகும். ஒழுக்கம் என்பது பிறன் பியாரு னை விரும்பாது ஆரவார ஆசையிலா து குரங்குபோல மனதை கட்டுப் பாடிலாது கண்டபடி ஒழுகவிடாது அடக்கமுடன் வாழ்தலாகும்.

ஆனால் நாலுபேர் நல்ல தவநெ றியில் ஒழுக்கி அமைதியாக இருந்து தமிழன் வாழவேண்டுமென நினைத் தால் நிச்சயம் இவன்பாடு வெற்றி தான். இன்றைக்கு நன்றெறிப்பட நாலுபுறக்க காண முடியாததுவே வலையாகும் என்றார். இந்த உண்மை கைய நமது நாட்டில் யாருணர்வார்.

இப்படி இருந்து நாலு பேர் சிந் தித் தால் நாட்டில் தமிழன் விடுதலை அடைந்து உலகில் நீதியை ஆத்மீ கத்தைவளர்த்திட வலுஉடையவனா வான் என்பதை இளைஞர் சமுதாயத்திற்கும் கன்னிப் பெண்கள் சமுதாயத்திற்கு சந்திரதீபம் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

தமிழரும் சிங்களவரும் ஒற்றுமையாகும்வரை நான் காரில் ஏறேன் என்றார் யோகசுவாமி.

தமிழ் மக்கள் உரிமைப் போ ராட்டத்தில் திரு, செல்வநாயகம் சத்தியாக்கிரகம் நடத்திடும் கால த்தில் அவர் கோரிய சமஷ்டி அரசியல் கோரிக்கையை ஏற்க மறுத்து இனவெறிக் கலகங்கள் ஏற் பட்டன. அதனாலே பல உயிர்ச்

சேதமும் பொருட்சேதமும் ஏற்பட் டு வந்தன. 1958ஆம் ஆண்டில் பெரும் இனக்கலவரத்தைத் தொ டர்ந்து மீளவும் இனக்கலவரங்கள் ஏற்படும் நிலை நிலவியது. அக்காலத்தில் பிரதமராக திரு. பண்டார நாயக்கா இருந்தார்.

இந்தப்பயங்கர நிலையில் வெளி யூர்களில் வாழும் தமிழ் மக்கள் நானும் பெரும் பயத்துடன் வாழ வேண்டிய நிலை இருந்தது. அப் பொழுது பலர் யோகசுவாமியிடம் சென்று தங்கள் துயரத்தை எடுத்துக் கூறினர்.

அதை உணர்ந்த யோகசுவாமி ஓர் வீரதம் பூண்டார். அதுதான் தமிழனும் சிங்களவனும் ஒற்றுமை யாகும் வரை நான் காரில் ஏற மாட்டேன் என்றதே அந்த வீர தம். அதன்படி சுவாமி சிவமாதகா ளமாக ஒருகாரிலும் ஏறிச் செல்வ

வில்லை. அதற்குப் பதிலாக பஸ்சில் பிரயாணம் செய்தார்.

இது இப்படி நடந்திட சில நாட்கள் கழித்து திரு. செல்வநாயகமும் திரு. பண்டாரநாயக்காரும் நேருக்கு நேராகச் சந்தித்து ஓர் ஒப்பந்தம் செய்தனர். இந்த ஒப்பந்தம் நிகழ்ந்ததும் நாட்டில் இனக் கலவரம் ஒழிந்து பின்னர் சாந்த நிலை ஏற்பட்டது. இந்த நிலை ஏற்பட்ட பின்னர்தான் சுவாமிகள் காரில் செல்வத்தொடர்ந்து வந்தார். இயைத்தவத்தின் ஆற்றல் எப்ப டி என்பதை உணரும் படியாக நாம் காண்பிக்கிறோம்.

'உ'வைத் தள்ளிவிட்டு இரும் என்றார் யோகசுவாமி.

மகாஜனாக கல்லூரியில் ஆசிரி யராகக் கடமையாற்றி ஆங்கிலம் பயிற்சியாற்றி பெரும் சேவை செய்த திரு. சின்னத்தம்பி என்பவர் நம்மிடம் இச்செய்தியைத் தெரிவித்தார்.

ம் என்றார். உப்பொழுது எனக்கு அது தெனியாததை உணர்ந்து சுவாமி பின்னரும் 'உ' வைத் தள்ளிவிட்டு பாத்தியாராக இருப் என்றார். ஏன் பாத்தியார் என்று தெரியுமோ? நீரைத் தேக்கும் பாத்தியாராக இரும் என்று கூறி பின்னர் இன்னும் தெளிவாக: மாணவர்கள் என்னும் பாத்தியில் அறிவு ஒழிகும் என்னும் நீரைத் தேக்கி மாணவர் என்னும் பயிர் செழித்து வளர சேவை செய்யும் பாத்தியாராக இரும் என்றார்.

தான் ஒருநாள் நெய்விலம் பிர யாணம் செய்யும் போது யோக சுவாமியும் அதே நெய்விலம் பிர யாணம் செய்தார். நான் சுவாமி யைக் கண்டு வணங்கிட என்னை நோக்கி நீர் என்ன தொழில் செய்கிறீர் எனக் கேட்டார். நான் அதற்குப்பதிலாக நான் சுவாமி உபாத்தியாயராகக் கடமை யாற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்றேன். உடன் சுவாமி என்னைப் பார் த்து 'உ' வைத் தள்ளி விட்டு இரு

எமது இலங்கை நகரில் உள்ள தமிழ்க் கல்லூரிகள் வித்தியாலயங் கள் ஆசிரியகலாசாலையில் கடமை யாற்றும் எத்தனை அதிபர்கள் இதனைத் தெளிந்து கடமை செய்வ

தமிழரது இனஒற்றுமையே சமயம் என்கிறார் வித்தியாலய அதிபர் தாமரைத் தீவான்

பழிகாரப் பிராமண! பாவிப்பணக்காரா! படுபாவி அரசியல்வாதியே! உன் சொந்த நலனுக்காக தமிழ் இனத்தை பிளவு படுத்தாதே. தமிழனது இனஒற்றுமையே முதல் சைவ நன்நெறி யாவது என்கிறது சந்திரதீபம்

எங்கிருந்தாலும் தமிழினம் ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும். எப்படி வாழவேண்டும் எனின் எம்முன்னைப் பெரியோர் காட்டிய அற நெறிபேணி வாழ வேண்டும்; அறம் என்றது எல்லா உயிர்க்கும் இனியவனாகத் தன்பு பொருள் தன்னை அன்பு மடமாக்கி தனது என்பும் பிறர்க்குரியவனாகவே அறம் இதுவன்றி வேறு நாம் அறியோம்;

எம்மை இப்பணியில் ஆளாக்கிய யோகசுவாமிகள் அடிக்கடி சொல்வது: ஒய்காணும் எல்லார்க்கும் நன்மை செய்வது தான் சமயம்; அதுவல்லாமல் சமயம் வேறில்லை நன்மையைப் புரிந்து உம்மையாரென நீர் உணரும் அதுவே சமயம்; உம்மை அறிதலே உமது சமயமாகட்டும் என்றார்;

ஆதலினாலே சமயம் என்பது சந்தர்ப்பம் என்ற பொருளாகவும் அமைகிறது. இன்றைய தமிழ்மக்களின் நிலையை எடுத்துக்கொண்டால் ஓர் இனம் என்ற நிலையில் சுதந்திரமாக வாழ முடியாத ஒரு இனம் என்றால் அது தமிழினமே யாகும். தமிழினம் எந்த நாட்டில் வாழ்ந்தாலும் அது அந்தந்த நாட்டின் பிற இனத்தவரின் ஆதிக்கத்தின் கீழாகவே வாழுகின்றது என்பது மறைக்கமுடியாத உண்மை.

இவ்வாறாக தமிழினம் தாழ்வுறக் காரணம் யாது. அதைச்சீர்திதால் நாட்டில் எதற்கும் ஒற்றுமையிலாதமையே காரணம்;

இந்த ஒற்றுமையினம் பெருகியதற்கு காரணம் முதல் எம் தமிழ் மக்களின் பண அவாஞ்சை; பணம் பணம் பணம் என்ற நிலையில் தமிழனுடைய கலாச்சாரங்கள் பறந்தோடின. அறம் அகன்றோடியது. வஞ்சனையின் மறமே தமிழனது இல்லங்கள் எங்கும் குடி கொண்டன.

தமிழ் என்றால் சைவம். சைவம் என்றால் தமிழ். இதை நாமாகச் செல்லவில்லை எம் பெருமக்களாகி தலைவராகி வழிகாட்டிகளாக அமைந்த திருஞானசம்பந்தர் சுந்தரர் திருமுலர் முதல் நால்வரும் சொன்னார்கள்;

தமிழின் பெருமை காட்ட தமிழின் உயர்வு காட்ட தமிழின் அறம் காட்ட அருள் காட்ட அன்பின் திறங்காட்ட அவதரித்த அவர் நால்வரும் தமிழைத் தமது வேதமாக ஆகமமாக புராணமாக ஆக்கினர்.

தமிழில் ஆசாம் சொல்விப திருமுலர் சொன்னார் ஒன்றே தேவனும் ஒன்றே குமும் என்றார். இதுவே ஆசாம் என்றார். ஆசாம் இருபத்தெட்டின சாரம் அதுவே. இந்த ஒரு உண்மை நிலைக்குதான் எல்லாக ஆசாம் வித்துவான் களும் வரவேண்டும். எங்கெங்கு எத்தனை ஆசாம் கற்று பாண்டித்தியம் அடைந்தாரும் இந்த ஒன்றே குமும் ஒருவனே தேவனும் என்ற வாய்தலூடாகத் தான் தெய்வ அருளில் தேவ உலகில் தேவராட்சியத்தில் ஸுழையலாம் ஆல்வத் இல்லை.

இதனை இன்று நெளிவுபெற்ற யோகசுவாமி ஒன்றே கட்டினர்

ஒன்றே உலகம் நன்றே என்றும் தாடிப்பிரி அந்தக் கொள்கை தான் உண்மை. அதுவன்றி வேறில்லை மற்றையவை எல்லாம் டிபத்தவரின் வெருட்டுதல் வித்துவச் சேட்டைகள் என்றார்;

இந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் நாட்டில் நலமாகும் ஒற்றுமையைக் கெடுக்க வித்துவான் களுடைய மணிகட்டிய பண்டிதர் களுடைய அவரது பரிவாரங் களுடைய செயல்கள் பலவும் முனைகின்றன என்பதை பலரும் அறிய வெளிப்படுத்துகிறோம்;

திருஞானசம்பந்தர் போலத் தான் யோகசுவாமியும் யிறந்தார் அவரைப் போலத்தான் ஞானம் பெற்றார் ஞானம் தான் கடவுள் ஞானம் தான் கடவுளின் உருவம்.

ஞானம் வரும்படி எங்கள் புலங்களை அடக்கி ஆள்வது தான் தெய்வீகம் இது தான் சமய உண்மை சைவம் என்பது அதுவே.

இந்த ஒரு நிலையை நாட்டில் ஒற்றுமையினத்தைப் பரப்பும் எந்த ஒரு செயலும் பெற்றிட வைக்காது; முழுவதும் தீய செயலால் எவரும் ஞானத்தைப் பெறமுடியாது;

நாட்டில் ஒற்றுமை காணமுயல்வது ஒற்றுமைப் படவைப்பது மேலான சிவதொண்டு என பெரிய புராணம் வலியுறுத்துகிறது.

1008 சங்குவைத்து சங்காபி சேகம் செய்வதிலும் ஒரு குடும்பம் ஒற்றுமையாக வாழ்வதற்கோ அல்லது ஓர் இனம் ஒற்றுமையாக வாழ்வதற்கோ முயல்வதும் சிவதொண்டு என பெரியபுராணம் கூறுகிறது.

இந்த உண்மையை உருத்திர பசுபதிநாயனார் புராணம் 3ம் செய்யுளில் காண்க.

தமிழரது கலாச்சாரத்தில் தருமம் நீதி சால்பு என்னும் மூன்றும் சிவ தொண்டாகக் கருதப் படுவது ஒரு இனம் இந்த மூன்றினையும் உண்மைபாம்பிடி கடைப்பிடித்து வருமேயாகில் எந்த இனத்திலும் பிரிவு எக்காலமும் ஏற்படாது; இந்த உண்மையினை ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் உணரவேண்டும். கடவுளின் அருளைப் பெறும் எவர்க்கும் இது பொதுவான உண்மை நியதிகள்.

இன்றைய தமிழரது நிலையில் தமிழரை பிரிவினாக்கள் குள்ளாக்கும் கீயவராக சமயவாதிகள் அரசியல்வாதிகள் பணக்காரர்கள் சட்டத்தரணிகள் இவர் யாவரும் இருக்கின்றனர்;

நமது சைவத்தின் உண்மை விளங்காத பிராமணர் கிறிஸ்தவ பாதிர்கள் கத்தோலிக்க சந்நியாசிகள் இவர்கள் யாவரும் நமது நாட்டில் இன ஒற்றுமைகளைக் கெடுக்கும் பாவினளாக வந்துள்ளனர்.

படித்து உயர்வு பெற்ற சமயவாதி யாவரும் தமது சமய கீய நலத்தை உள்ளாகவைத்தும் பணக்காரர் தன்பணத்தினை புகழ் பட்டம் கௌரவம் இவற்றை நாடிப் பிரயோகித்ததும் அரசியல்வாதிகள் தத்தம் கட்சி உலகனை உத்தேசித்தும் ஒற்றுமையாக வாழ

விடுகிறார்கள் இல்லை;

இன்று பல கோயில் பிரச்சினைகளில் அந்தந்தக் கட்சியின் சட்டத்தரணிகள் நடந்திடும் நிலைப்பாற்றால் கோயில் தானும் மதிப்பிற்குரிய இடம் ஒற்றுமையாக வாழவேண்டிய இடம் பகை நீங்கி நிற்கவேண்டிய இடம் என்பதை மறந்து தமது பிழைப்பை வருவாயை பெருக்குவதற்காக பலதீய வழிகளில் தம் கட்சிக் காரரைச் செலுத்தி நிற்பது இனிபும் மறைக்க முடியாத உண்மை;

ஆகவே தமிழரை ஒற்றுமையாக வாழ வழிவகுப்பதுவே சைவம் அதுவே இறைவழிபரடு. அதுவே சரியை அதுவே கிரியை அதுவே யோகம் அதுவே ஞானம் என்பதை சந்திர தீபம் உறுதியுடன் கூறுகிறது;

ஆதலினாலே நமது வித்தியாலய அதிபரின் பாடலை கீழே தருகிறோம்; கவிநயத்தை ஏனையவற்றைநாம் எண்ணாது அதனின் பொருள் நயத்தை உணர் வோமாக;

தமிழ் மதம்

சமயப் பெயராலே சமரா! அதற்கிந்தச் சமயம் சரியன்று! தமிழர் சமர் செய்யும் சமயம் வரும்போது சமரைத் தொடுப் போமே! சமயம் விடுத்திப்போ தமிழர் நெறிபாட் போம்!

தமிழர் நெறி ஒன்றும்! தமிழர் வழி நன்றும்! தமிழர்க் கொடு போக்காம்! தமிழர்க் கொடு நோக்காம்! தமிழர்க் கொடு குணமாம்! தமிழர் தனி இனமாம்! தமிழர் தமை அறியின் சமயம் அதுவே தான்!

தமிழே மதமாகும்! தமிழே சரி சமயம்! தமிழே பழஞ்சைவம்! தமிழே அருஞ் செல்வம்! தமிழே நமதாவி! தமிழே நமதுணர்வு! தமிழே வழிகாட்டி! தமிழே பெருவாழ்வு!

குறளே தனி நூலாம்! குறிக்கோள் நல்வாழ்வாம்! இறவாதது வாழும்! எமையும் சரியாக்கும்! மறவாததை நானும் மனதாரவே பற்றின் அறவாழ்வது தானே! அதுவே மதமாம்!

பெருமாள் கோயில் தேர் உபயம் இப்படி?

வண்ண வெங்கடேசப் பெருமானின் கோயில் தேர் உபயம் பெயரளவில் பஞ்சாயத்தாரின பேரில் உள்ளது. ஆனால் அவர்கள் சிறிதளவு பணம் சேகரித்துக் கொண்டு மிகுதிப் பணத்தை கோவில் காசில் எடுத்துக் கொடுப்பார்களாம். இதற்கு விசேடமேளங்கள் வரவழைக்கப்படுமாம். எப்படி இருகிறது பஞ்சாயத்தாரின் பஞ்சதந்திர உபயம்? பஞ்ச துட்டிலும் மிஞ்சி விட்டனரே! இதிலும் பார்க்க தேர் உபயம் கையால் கணக்கில் என்று வெளிப் படுத்தலாமே!

கும்பிளாவளையில் முகம் துடைத்து யாகபூசை

அளவெட்டி கும்பளாவளை பிள்ளையார் கோயிலில் இம்முறை உற்சவத்தினை பார்க்கச் சென்றிருந்த நாயன்மார்க்கட்டைச் சேர்த ஒரு பெரியவர் சந்திரதீபத்திற்கு இச்செய்தியை நேரில் தெரிவிக்கிறார்.

இம்முறை அளவெட்டி கும்பளாவளைப்பிள்ளையார் கோயில் திருவிழா பரர்க்கச் சென்றிருந்தேன். அப்போது விடியப்புறம் 4மணியளவில் தான் வசந்தமண்டப பூசை நடந்தது. சுவாமி உலாவந்து யாகவாசலிற்கு வரும்நேரம் ஐயர் நித்திரையாகக் கிடந்தவர் எழுந்தோடி வந்து முகத்தைத் துடைத்துவிட்டு யாகவாசலில் தீபம் காட்டினார் ஏன் அப்படி என்று சிலரைக் கேட்டேன் அவர்கள் சொன்னார்கள் யாக பூசை எல்லாம் முன்பே செய்தாச்சு இப்ப தீபம் மட்டும் தான் காட்டுவது என்றார்கள் அப்படியாக ஏன் செய்கிறார்கள் என்று கவலைப்பட்டேன் கூறி முடித்தார்;

அளவெட்டி மக்களுக்கு மாட்டுவண்டிச்சவாரி திருவிழா பாட்டுக் கச்சேரி வாணவேடிக்கை மேளம் சிகரம் லையிற் ஓலிப்பருக்கிற்

இவை மூலம் சணங்களை வரவழைத்து கோயில் விதியெல்லாம் நிறையப்பண்ணி தமது பணத்தின் பெருமையை திருவிழாச் செய்து காட்டுவது தான் சைவம். அவர்கட்கு வேதம் ஆகமம் நெறிகள் சமய ஆசாரங்கள் வேண்டியதில்லை. அவர்களை நாம் என் செய்யலாம்; அளவான காலத்தில் திருவிழாவை வைதிகமாகச் செய்தால் அது அவர்கட்கு மனம் திருப்தியாகாது. ஆதலினாலே கிராமத்தின் பெருக்கினைக் களவுகளை வெட்டியே கருமம் செய்பவர்கள். அவர்கள் முன்னால் வேத ஒழுங்குகளை நாம் சசால்னால் அது ஓட்டைக் குடத்தில் வார்த்த நீராகி வீரும் என்றேன்;

குருவின் அன்னதானம்

பெருமாள் கோயில் குருக்கள் தேரிலன்று அன்னதானம் செய்தார் அதுமட்டுமல்லாது தட்சணயாகக் கொடுத்த ஆயிரப் ரூபாவில் அரைவாசியைக் கோயிலுக்குக் கொடுத்தாராம் இந்தக் குருக்கள் அந்தணர்களுடைய அறத்தை உணர்ந் தமை கண்டு சந்திரதீபம் மல சரியடைகிறது.

